

ZARZĄDZANIE WIEDZĄ W PROCESIE KSZTAŁCENIA LOGISTYCZNEGO NA PRZYKŁADZIE REGIONU ŁÓDZKIEGO

Streszczenie:

W rozprawie doktorskiej podjęto problem zarządzania wiedzą w procesie kształcenia logistycznego, kierując się przesłankami poznawczymi i utylitarnymi. Potrzeba kognitywna wynikała z luki poznawczej w obszarze zarządzania wiedzą w uczelniach, w tym w szczególności w procesie kształcenia. Mimo, że temat zarządzania wiedzą na uczelniach podejmowany jest w Polsce coraz częściej, obejmuje on głównie zarządzanie wiedzą w działalności naukowej. Zagadnienie zarządzania wiedzą w działalności dydaktycznej poruszane jest sporadycznie, dlatego wymaga ono eksploracji. Przesłanka utylitarna wynikała z przekonania, że skoro przedsiębiorstwa, które stosują modele zarządzania wiedzą odnoszą sukces rynkowy, również w przypadku uczelni zarządzanie wiedzą mogłoby przynieść liczne korzyści, zarówno dla uczelni, jej interesariuszy oraz całego regionu, w którym funkcjonuje uczelnia. Pracę osadzono w realiach regionu łódzkiego z uwagi na korzyści, jakie może przynieść kształcenie w zakresie logistyki oparte o reguły zarządzania wiedzą.

Celem głównym badania było opracowanie modelu zarządzania wiedzą w procesie kształcenia logistycznego, który opierałby się na elastycznej relacji między uczelniami, a przedsiębiorstwami. Model ten powinien zapewnić w procesie kształcenia takie efekty kształcenia, które odpowiadają kompetencjom wymaganym od pracowników logistycznych w regionie łódzkim i które pozwolą zwiększyć atrakcyjność zawodową studentów i absolwentów. Poprzez poprawę atrakcyjności zawodowej absolwentów logistyki możliwe powinno być zwiększenie konkurencyjności branży logistycznej i regionu łódzkiego.

Badanie przeprowadzono w oparciu o metodologię teorii ugruntowanej, będącą jedną ze strategii badań jakościowych. Jak zakłada metoda, przed rozpoczęciem badań nie zbudowano modelu teoretycznego, nie przyjęto żadnych aksjomatów, ani założeń, a hipoteza była budowana i modyfikowana w trakcie badań, dzięki czemu teoria wyłaniała się w trakcie badań empirycznych w oparciu o zbierane dane. W badaniu zastosowano teoretyczne pobieranie próbek, polegające na wyłanianiu kolejnych jednostek badanych, aż do nasycenia próby, a także na nieustannym porównywaniu ze sobą przypadków i ich interpretacji. Analizy wyników badań i wnioskowanie na ich podstawie oparte były na procedurze indukcji analitycznej.

Opracowany model, nazwany **łańcuchem dostaw wiedzy (Supply Chain of Knowledge SCoK)**, można postrzegać zarówno w ujęciu procesowym, jako sekwencja działań w przekazywaniu wiedzy zwiększająca jej wartość, ale także w ujęciu strukturalnym jako grupa podmiotów realizująca wspólne działania niezbędne do zaspokojenia popytu na wiedzę w całym łańcuchu przepływu wiedzy.

Model łańcucha dostaw wiedzy cechuje iteracyjność, nielinearność, elastyczność, dyfuzjonizm, interakcyjność i sieciowość. Model zarządzania wiedzą w procesie kształcenia logistycznego uwzględnia konieczność dopasowania go do potencjału regionu w aspekcie rozwoju logistyki, a także konieczność reakcji na obecny kształt branż logistycznej w regionie oraz jej potencjał rozwojowy. Założenia stosowania modelu SCoK pozwalają na jego elastyczne wykorzystanie zarówno przez uczelnie, wydziały, jak i jednostki wewnątrzwydziałowe. Dla modelu opracowano system ewaluacji, w którym w sposób pośredni oceny dokonują uczestnicy modelu. Model może przynieść dla jego uczestników wymierne korzyści.